

Prygl hjælper ikke.

Red. har modtaget følgende Indlæg i den staaende Diskussion om Pryglestraffen:

Vor Justitsminister har for nylig fremsat et Lovforslag om Indførelse af Pryglestraf, der skal anvendes bl. a. for Voldtægtsforsøg mod Pigebørn under 12 Aar og for Voldtægt og næsten fuldbyrdet Forsøg derpaa mod uberygtede Kvinder.

Da de Herrer, som styrer Land og Rige har været saa længe om at indse, at der maa tages særlige Forholdsregler mod denne Art af Forbrydelser, er det saa meget desto sørgeligere, at et Forslag i den Retning er saa inhumant og lidet formaalstjenligt som ovennævnte. Pryglestraffen vil virke i høj Grad demoraliserende paa Individene og yder ikke fjærmeste Garanti mod Forbrydelsernes Gentagelse.

Om Kvinderne var forsynede med Revolver og skød hver Mandsperson ned, som antastede dem paa utilbørlig Maade, var det kun berettiget Nødværge, og galdt det for Samfundet kun at hævnne begaaede Forbrydelser, burde Straffen for fuldbyrdet Voldtægt være ikke som i Albertis Lovforslag 27. Slag Rotting, men Dødsstraf uden Pardon. Hævnen gavner jo imidlertid ikke Ofrene, og vi skulde jo gerne nu være komne saa vidt, at vi straffede efter de mere humane Principper: Forbedring af Forbryderne og Beskyttelse for Samfundet. Sædelighedsforbryderne bør absolut indespærres i Tugthuset eller naar deres Forbrydelser er Følger af Abnormitet, paa særlige for saadanne abnorme indrettede Anstalter, men at give slige Individuer en Dragt Prygl og saa lade dem løbe — ja, det er ganske vist nemt, men — det er farligt.

At Utilregnelighed, som er Følge af Beruselse, efter Albertis Forslag skal være formildende Omstændighed, naar Talen er om Straf for en Voldshandling, er jo kun, hvad man kan vente sig i et Land, hvor Flertallet regner en lille Rus for et Udslag af Mandighed.

Helga Sørensen.

Dansk Kvindesamfund.

Københavns-Kredsen.

Hvad vi venter os af Kvinderne.

Mandag den 16. Novbr. havde D. K. S. sin Klubaften, hvor Folketingsmand Pastor Bjerre indledede en Diskussion om „Hvad vi venter os af Kvinderne“, d. v. s. hvad Mændene venter sig af Kvinderne, naar den nye Lov om kommunal Valgret og Valgbarhed for Kvinderne gaar igennem. Pastor Bjerre begyndte med at fremhæve som et Gode ved Loven, at den vil fremme Særeje mellem Ægtefæller, og omtalte derefter, hvad han mente var vundet ved at faa Kvinderne med: For det første er det i al Almindelighed af stor Betydning at faa saa mange Synspunkter frem som muligt, og lige saa lidt som Kvinden kan undværes i et Hjem, lige saa lidt kan hun undværes

i Samfundsarbejdet. Vi venter da, at Kvinden skal tilføre os og vort offentlige Liv noget Hjærte, o: skal bringe lidt Følelse og Temperament ind i vore offentlige Forhandlinger, saa at vi ikke lader os lede af alt for smaa-lige Beregninger, f. Eks. naar Talen gælder Samfundets Stakler, ødelagte Mennesker eller forsømte Børn. Hvor tit kan man ikke paavise Mangel paa en Moders Kærlighed og Støtte i Opvæksten som Aarsag til et Menneskes ødelagte Liv? Vi venter os ogsaa Gavn af Kvindens Renhed i Sind og Tale, der i det offentlige Liv kunde virke hen imod at faa f. Eks. en saadan Skamplet som den offentlige Prostitution skaffet bort, eller faa afskaffet Krigen med al dens Raahed og Brutaltet o. s. v. Endelig venter vi os Styrke af Kvindens Standhaftighed, hendes Evne til at holde ud, naar alt er sort og mørkt.

Men, som Franskmandene siger, vi har vore Dyders Fejl: Følelsen kunde staa Fare for at blive til Føleri og Sentimentalitet, Renheden til Snerperi og Sneversyn, Standhaftigheden til Stædighed og Konservatisme.

Hvad angaar Kvindernes „List uden Ende“, da er Listighed en Fejl, man ofte ser hos undertrykte, f. Eks. hos Jøder og Armeniere. Maaske er Fejlene Egenskaber, der er forkvaklede paa Grund af uheldige Vilkaar og derved blevne til Lyder, medens gunstige Vilkaar vilde have udfoldet dem til gode Egenskaber uden disses Overdrivelse, man kunde maaske sammenligne med Rosernes Torne, der siges at være ufuldkomne Blade og Grene.

Vi venter os — tilsammen taget — altsaa ikke lutter Solskin i vort offentlige Liv, men vi venter, at det skal blive rigere, og haaber, at det skal blive bedre.

Formanden, Frk. Anne Bruun, takkede for Foredraget og erklærede, at Kvinderne venter sig af Mændene, at de vil behandle os som jævnbyrdige og respektere vor Maade at tage Tingene paa. Det skal nok vise sig, at i mange af de Tilfælde, hvor Mænd nu taler Kvindernes Sag, der vil det ske ganske anderledes virkningsfuldt, naar Kvinderne selv kommer til. Endvidere tror vi vaagne Kvinder, at det Ansvar, som følger med Valgretten, vil betyde et vældigt Plus til Kvindernes Udvikling.

Derefter fulgte der en særdeles livlig Diskussion, som mest drejede sig om, hvorledes det forelagte Forslag kunde udnyttes af Kvinderne, hvis det blev til Lov.

Paa en Side (saaledes Fru Norrie) hævdedes, at hvis Loven vilde virke til at gøre Særeje almindeligere, vilde dette være en uheldig Virkning. Fra anden Side (Foredragsholderen Frederik Bajer o. fl.) hævdedes, at dette netop var godt.

En stærk og almindelig Stemning gik i Retning af at ønske Forslaget saaledes ændret, at naar Manden betaler Skat af Fællesboet, saa bør dette ogsaa give Hustruen Stemmeret.

Saafermt dette var uørligt, maatte alle gifte Kvinder — hævdedes det — sætte sig i Skat af den Indtægt, som

deres Gerning i Hjemmet kunde anslaaes at ville kunne give, hvis den skulde lønnes. Fru Nørlund holdt stærkt paa, at en saadan Værdsættelse altid burde finde Sted. Vi maa udrytte den Misopfattelse, at Manden „forsørger“ Hustruen, skønt hun arbejder Dagen lang, maaske fuldt saa haardt som han.

Aftenen var en af Dansk Kvindesamfunds livligste, og de smaa Lokaler var fyldt til sidste Plads af de ca. 80 tilstedeværende.

Silkeborg Kredsen.

Ny Medlemmer (46).

Ragna Andersen. Sofie Andersen. Johanne Bjørnholdt. Kristine Enevoldsen. Fru Dehs. Marie Dohr. Anna Holt. Karoline Holt. Anne Jensen. Agnes Johansen. Johanne Johansen. Magda Johansen. Rebekka Johansen. Johanne Johansen. Cecilie Jørgensen. Johanne Jørgensen. Kathrine Jørgensen. Kirstine Jørgensen. Johanne Jørgensen. Rigmor Jørgensen. Fru Koch. Fru Kofoed. Fru Sine Kristensen. Fru Kristiansen. Aurelia Langvad. Fru Mogensen. Martha Møgelvang. Fru Mathiesen. Lavrine Meldgaard. Frk. Marie Nielsen. Frk. Søren Nielsen. Frk. Karen Nielsen. Marie Nielsen. Frk. Marie Petersen. Frk. Ingrid Petersen. Anna Petersen. Kirstine Petersen. Marie Petersen. Andrea Petersen. Frk. Henriette Rasmussen. Redaktør Sørensen. Fru Cecilie Sørensen. Anna Sørensen. Mathilde Sørensen. Hertha Sjørslev.

Vignæs-Guldborg Kredsen.

Igen en ny Kreds af „Dansk Kvindesamfund.“

Denne Gang er det Lolland, det gælder; nu har vi endelig faaet Foden indenfor ogsaa der. Efter et Foredrag af Dansk Kv. s. Formand, Fru Jutta Møller, i August Maaned er det lykkedes at danne en Kreds i Vignæs og Guldborg. Formand for Kredsen er Fru Julie Bang, Hillesvig Skovridergaard pr. Guldborg. Kredsen kaldes Vignæs-Guldborg og den har følgende Medlemmer.

Pastor Jensen, Vignæs. Fru Thyra Jensen, Vignæs. Signe Jensen, Vignæs. Skovrider Bang, Vignæs. Skovfoged Christensen, Vignæs. Augusta Christensen, Vignæs. Sogneraadsformand Hers, Vignæs. Elisabeth Hers, Vignæs. Gaardejer Lerche, Vignæs. Ellen Lerche, Vignæs. Sognefoged Ottosen, Vignæs. Margrethe Ottosen, Vignæs. Skolelærer Hansen, Vignæs. Frøken Hansen, Vignæs. Sygeplejerske Noline Hansen. Syerske Jensine Hansen, Vignæs. Savværksejer Lindgaard, Guldborg. Astrid Lindgaard, Guldborg. Fru Karen Johansen, Guldborg. Anna Jensen, Guldborg. Margrethe Petersen, Guldborg. Syerske Vilhelmine Hansen, Guldborg. Forpagter Bille Madsen, Ødegaard. Fru Bille Madsen, Ødegaard. Frk. Lund, Lærerinde, Soesmark. Frk. Tobiesen, Ørebygaard. Frk. Møller, Saksøbing. Skovfoged Frelsen, Soesmark. Fru Frelsen, Soesmark. Frk. Mortensen, Vignæs.

Hvor Kvinder virker.

Københavns Tjenestepigeforening

holdt Søndag Eftm. den 15. November sin 4aarige Stiftelsesfest i Wittmacks Lokaler, og ved denne Lejlighed indviede den ogsaa sin nye Fane, som var skænket Foreningen af en Kreds af Damer med Fru Ingeniør Rump i

Spidsen. Der var mødt ca. 300 Damer, dels Medlemmer af Foreningen og dels dens Venner. Efter at Hr. Ingeniør Rump havde overgivet Foreningen Fanen, blev Forhængen revet bort af Fru Rumps Tjenestepige i hendes nydelige Pige dragt. Fanen er af hvid Silke. Der staar i Guld: „Københavns Tjenestepige-Forening“ over en Løvetandsblomst. Øverst svinger tre smukke Svaler sig. Forsamlingen hilste den staaende og sang den ene af Festsangene, som Formanden, Frk. Marie Christensen, havde digtet. Dernæst holdt Finansborgmester Jensen Festtalen. I denne hævdede han, at man kunde kende en Tids Kultur paa dens Organisations Antal og Styrke; det var ham en Glæde at se, at Københavns Tjenestepiger nu var komne med, der burde i Stedet for 500 staa 5000 Piger Vagt om den nye Fane. Han var overbevist om, at Grunden til, at Kulturen havde brugt saa lang Tid til sin Udvikling var den, at man aldrig havde taget Kvinder med i Arbejdet, først nu i det 19. Aarhundrede gav man hende Rettigheder, der førte Ansvar med sig og tog hendes Energi og Evner i Brug, derfor mente han, at fra nu af vilde hele Udviklingen tage langt større Fart end før.

Efter at man havde givet Fanen og dens Giveré et Hurra, blev den sænket, og Forsamlingen spredte sig ved Thebordene i Glassalen.

Senere hen paa Aftenen var der Aftenunderholdning og Bal.

A. H.

„Den ny Skole“.

Den bekendte Skolebestyrer Adolf Langsted har overdraget sin Pige-skole til Fru H. Grønbech, medens han selv beholder Drengeskolen. Fru Grønbech vil til Dels føre den ind i et nyt Spor, idet hun ønsker at give Pigerne en Undervisning, der ligesom Drengenes kan være en Forskole for det praktiske Liv; der lægges særlig Vægt paa Fag som Regning og Naturhistorie, Børnene skal lære selv at se, dømme og slutte. Barnets egne lagtagelser lægges til Grund for alt, hvilket særlig let lader sig gøre i Naturhistorie, Fysik og Regning. Det er værd at bemærke, at Pigerne her skal lære Fysik og Matematik fra 11—12 Aars Alderen fra næste Skoleaars Begyndelse, og Sløjd er allerede indført fra samme Alderstrin og skal senere hen indføres paa et endnu tidligere.

Endvidere bør omtales, at Skolen har indført Kunsthistorie som selvstændigt Fag med Besøg paa Museer og Gennemgang af Kunstværker, særlig Malerier.

Bestyrerinden holder en Gang om Ugen aabent Hus for Eleverne, hvilket sikkert vil styrke det gode Forhold mellem Skolen og Eleverne.

— Direkte fra Holland er der endvidere at berette, at Kvinderne har indsendt en Protest-Adresse til Generalstaternes 2. Kammer, fordi dette i sit nye Lovudkast om Besættelse af kommunale Embeder, har gaaet hen og forandret Betegnelsen fra de valgbare til „mandlige Nederlændere“, mens det tidligere slet og ret hed „Nederlændere“. (Jævnfor Forandringen hos os af „Forældre-Myndighed“ til „Fader-Myndighed“).

Belgien. Ved Universitetet i Bryssel har for første Gang en Kvinde taget Doktorgraden i Nationaløkonomi. Emnet var: De belgiske Kvinders Lønforhold.

Østrik. De østerrigske Statsbaner har for kort Tid siden ansat den 2den kvindelige Stationsforstander.

— I Wien, hvor man hidtil har manglet velordnede Hospitalsforhold for Spædbørn, vil dette Savn nu blive afhjulpet, idet man er i Begreb med at indrette et stort Hospital, udelukkende for Børn (St. Anna Kinderhospital), hvor der skal være en særskilt Afdeling for Spædbørn, og en dertil hørende Fagskole for Børneplejersker eller „Børnepiger“.

Frankrig. Som allerede tidligere meddelt er de franske Kvinders Abolitionist-Forbund meget virksomt og bliver nu ret energisk støttet saavel af Pressen som i parlamentariske Kredse. Ministerpræsident Combes har nedsat en Kommission for at studere Spørgsmaalene om Sædelighedslovgivning, og Forbundet har Haab om at blive repræsenteret i denne Kom-

mission. Dr. Guyrrat bekæmper Reglementeringssystemet og gør følgende Forslag: 1) Almindeligt Ansvar og Strafbarhed i Tilfælde af Smitte. 2) Lovmæssig Beskyttelse for Kvinden, i første Linie Ret til „la recherche de la paternité“. 3) Straf for offentlig Forlokkelse til Usædelighed, enten denne udøves af Mænd eller Kvinder. — I en af Præsident Loubet nedsat Ekstraparlamentarisk Kommission til Behandling af Sagen, har Mme Avril de St. Croix faaet Sæde. Ogsaa blandt de mandlige Medlemmer findes adskillige Tilhængere af Abolitionismen.

England. Indførelsen af kvindelige Sundhedsinspektører i de engelske Fabrikbyer har vist sig saa frugtbringende, at Regeringen nu har ansat 45 saadanne Inspektører.

Ogsaa i Skotland er man nu begyndt at ansætte kvindelige Læger som Sundhedsinspektører.

De engelske Forkæmperinder for Kvinderet er gennemgaaende imod „Beskyttelse“ af Arbejdere, hvad der vækker deres tyske Medsøstres Forundring. I endnu højere Grad udskæles denne derved, at man nu ogsaa har udtalt sig imod Beskyttelseslove for arbejdende Børn, idet man gaar ud fra, at dette er en Krænkelse af Familiens Hellighed. Til Indien, har man nylig afsendt en Lægemission, bestaaende af kvindelige Læger til Behandling af indiske Kvinder. Midlerne udredes dels af Regeringen, dels af indiske og arabiske Købmænd.

I Rusland ansætter man i den senere Tid Kvinder som Stationsforvaltere.

United States. I Boston er der af Kvinder grundlagt en Fødselsforsikring, saaledes indrettet, at Mødre gennem en lille maanedlig Præmie kan sikre sig Udbetalingen af en Sum (100—500 Dollars, i Forhold til Indskudssummen), ved Nedkomsten med et levende Barn. De ledende Stillinger i Selskabet er ulønnede, og flere bekendte Damer sidder i Tilsynsraadet.

Japan. Det 2 Aar gamle Universitet for Kvinder i Tokio har over 300 Studerende (i Alderen 12 til 35 Aar).

Kina. I Kina staar Kampen for Kvindernes Frigørelse paa det Stadium, at man særlig agiterer mod Indsnørningen af Kvindernes Fødder. Denne Bevægelse, som er rejst af en Fru Archibald Little, har nogen Fremgang; og fornylig har endogsaa en Taotai (Regeringspræsident) talt i sit Distrikt om Indsnørningens skadelige Følger.

Bøger.

Hugins Kalender for 1904 er udkommet. Den indeholder ligesom forrige Aar foruden Kalender Portrætter af Kvinder, kendte i Kvindesagens Historie, deriblandt Frk. Kirstine Frøderiksen, Datoer og Aarstal ligeledes af Kvindesagens Historie, og den optrykker Bestemmelser af forskellige aktuelle Love som Loven om Menighedsraad og Almenskoler; ligeledes finder man deri af andre Love udtaget det, der kan have Betydning for Kvin-

der, f. Eks. af Næringsloven, Fabrikloven, Arveloven, Lov om gift Kvindes Raadighed over Selverhverv o. s. v. Man ser heraf, at Kallenderen er en meget nyttig lille Bog, og det noteres som et Fremskridt fra forrige Aar, at den nu er hæftet i Bøgforn, hvilket er mere praktisk end den forrige Sammenbinding af løse Blade.

Laura Kieler: „Karen Jürgens til Egtved“. 217 Sider. Hagerups Forlag.

Hvem, der kender Fru Kieler personligt, maa beundre hendes politiske Interesse og Indsigt, hendes fænomenale Hukommelse, hendes Varme og Lune til at skildre en Situation, hendes Forstand paa Mennesker og Menneskeforhold.

Disse Evner kommer hendes Bøger til gode, ikke mindst den sidste „Karen Jürgens til Egtved“.

Blad for Blad maa man undres over, at Fru Kieler har kunnet faa samlet alt dette historiske Stof om den standende Strid: Sønderjylland.

Det maa være en Glæde for enhver Læser, der husker Fortællingen: „Dit Folk skal være mit Folk“, paany at mødes med den unge Karen; man har hende lyseslevende paany, den Dag, hun efter sin Sygdom straks lader den forhadte Flagstang hugge om, men vi ved med hende, at lige saa let det er at hugge den, lige saa svært bliver det at slette alle de andre Følger af hendes Ungdoms Letsindighed.